

Прииждатъ други, бързатъ тѣ
 И огънь буенъ запламте,
 Въ огнището широко... Тука
 Бѣ стариятъ свещеникъ—скука
 Пръвъ пжтъ души тѣ завладѣ!..
 Но всички млъкнаха, дойде
 Най-после той и тя си спомни
 Гордия му погледъ знаенъ,
 И рѣстътъ му високъ и строенъ
 И посредъ този кржгъ голѣмъ
 Гласътъ му грѣмна съ гнѣвъ и пламъ:
 „Велики сж дѣдитѣ наши!
 „Великъ билъ нашия народъ
 „Но днесъ потисници—палачи
 „Разтрѣгватъ смъртъ въвъ немий сводъ!
 „Човека идва тукъ свободенъ
 „Така и трѣбва да живѣй,
 „Че истински е благороденъ
 „Тозъ който своя родъ милѣй!..“

.
 Така звуча възторжно слово
 Съсь искри огнени въ тъмата!..